DOMSTOLENS DOM (tredje afdeling)
27. februar 1986 *

I sag 57/85

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (VII. afdeling) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har forelagt for Domstolen for den i for nævnte ret verserende sag

Senelco GmbH, Ratingen,

mod

Oberfinanzdirektion München,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende, fortolkningen af afsnit XVI i den fælles toldtarif (EFT L 289 af 14.11.19877, s. 299),

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at der er afgivet indlæg af:

— Forbundsrepublikken Tysklands regering ved Ernst Röder og Martin Seidel som befuldmægtigede,
— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Peter Kalbe,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 11. december 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Tysk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 29. januar 1985, indgået til Domstolen den 27. februar 1985, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af afsnit XVI i den fælles toldtarif (EFT L 289 af 14.11.1977, s. 299).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en tvist mellem selskabet Senelco og Oberfinanzdirektion München (herefter benævnt OFD) vedrørende en bindende toldtariferingsudtalelse, som OFD har afgivet vedrørende en type alarmmærker — såkaldte »alligator tags« — af kunststof, der er bestemt til at fastgøres til varer med det formål at udløse et alarmsignal i tilfælde af butikstyveri. Disse alarmmærker blev af Senelco importeret fra De forenede Stater.

3 Såfremt alarmmærkerne, der består af to antennelameller, som er forbundet med hinanden ved hjælp af en diodechip, føres ind i et signalfelt fra et alarmsystem — loftsystemet — opfanger de nogle herfra udgående høj- og lavfrekvente impulser. Dioden omdanner disse til svingninger med en bestemt frekvens, som derefter opfanges af en alarmkonsol.

4 Ifølge den bindende toldtariferingsudtalelse fra OFD har alarmmærkerne en selvstændig funktion, der består i, at de udsender elektriske svingninger. Varen måtte herefter henføres under pos. 85.22 C II i den fælles toldtarif, der har følgende overskrift:

»Elektriske maskiner og apparater, der ikke henhører under nogen anden position i [kapitel 85].«

5 I en til OFD indgivet klage gjorde Senelco gældende, at alarmmærkerne rettelig burde henføres under pos. 85.17 i den fælles toldtarif, der har følgende overskrift:

»Elektriske signalapparater, akkustiske eller visuelle (f. eks. ringeapparater, sirener, signaltavler, tyverialarmer og brandalarmer), bortset fra varer henhørende under pos. 85.09 og 85.16.«

6 OFD afviste Senelco's klage med den begrundelse, at de af position 85.17 i den fælles toldtarif omfattede tyverisikringssystemer skal have to funktioner, nemlig både den funktion at modtage et signal og den funktion at udløse en alarm, idet det anførtes, at disse funktioner ved det omhandlede tyverisikringssystem udføres af henholdsvis loftsystemet og alarmkonsollen. De i den omtvistede tariferingsudtalelse omhandlede alarmmærker modtager intet signal og udsender kun en frekvens, som ændrer loftsystemets signalfelt, således at dette forstyrres. Alarmmærkerne måtte derfor henføres under pos. 85.22 C II i den fælles toldtarif, jfr. bestemmelse nr. 2, litra a), i afsnit XVI, der lyder således:

»dele, der er særlig nævnt i en af positionerne i kap. 84 eller 85 ..., tariferes i den pågældende position, uanset hvilken maskine de er bestemt til.«

7 Senelco indbragte denne afgørelse for Bundesfinanzhof, idet selskabet gjorde gældende, at loftsystemet, alarmkonsollen og mærkerne tilsammen udgør et tyverisikringssystem, der er en funktionel enhed. Systemets enkelte dele har ingen selvstændige funktioner, der kan begrunde, at de tariferes særskilt. Til støtte herfor anførte Senelco, at det franske og det belgiske toldvæsen henfører alarmmærkerne under pos. 85.17 i den fælles toldtarif under henvisning til bestemmelse nr. 2, litra b), i afsnit XVI, der lyder således:

»dele, ... som er af den art, der sædvanligvis anvendes til en bestemt art maskine eller til flere maskiner henhørende under samme position (herunder maskiner henhørende under pos. 84.59 og 85.22), tariferes i samme position som de pågældende maskiner...«

8 Med henblik på at kunne afgøre denne tvist har Bundesfinanzhof forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal bestemmelse nr. 2, sammenholdt med bestemmelse nr. 5, i afsnit XVI i den fælles toldtarif fortolkes således, at elektriske enkeltapparater, der frembydes særskilt, skal anses som 'dele' i denne bestemmelses forstand, når de er bestemt til at fastgøres til varer med det formål at udløse et akustisk eller optisk signal fra en signalgiver, såfremt de pågældende varer bringes ind i et signalfelt, der udgår fra et andet apparat, og skal sådanne elektriske enkeltapparater, når henses til denne funktion, i medfør af den nævnte bestemmelse henføres under pos. 85.17 i den fælles toldtarif?«

9 Forbundsrepublikken Tysklands regering har gjort gældende, at begrebet signalapparat i pos. 85.17 i den fælles toldtarif kun omfatter dele (hovedapparater og tilbehørsdele), som er nødvendige for, at apparatet kan udføre den tilsigtede funktion, det vil her sige at udløse alarmen. Denne funktion varetages af loftsystemet og alarmkonsollen. Det følger heraf, at alarmmærkerne må henføres under en anden toldposition. Til støtte herfor anfører forbundsregeringen blandt andet, at for eksempel databehandlingsanlæg og såkaldt software til brug herfor ikke henhører under samme toldposition, selv om der er en klar sammenhæng mellem disse to varer.

10 Kommissionen har gjort gældende, at alarmmærkerne ikke har nogen funktion, der »klart adskiller sig fra andre maskiner, apparater eller mekaniske redskabers«. De kan derfor ikke falde ind under begrebet »apparater med en selvstændig funktion« i betydningen i de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen, jfr. bemærkningerne A og B til pos. 84.59, hvortil de forklarende bemærkninger til pos. 85.22 henviser. Alarmmærkerne må anses som dele, der »sædvanligvis« anvendes til Senelco-systemet til sikring mod butikstyveri, hvorfor de i henhold til bestemmelse nr. 2, litra b), i afsnit XVI i den fælles toldtarif må henføres under pos. 85.17.

11 Det fremgår af bestemmelse nr. 3 i afsnit XVI i den fælles toldtarif, som omhandler forskellige maskiner, der er sammenbygget, og af de hertil svarende forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen (Afsnit XVI, Almindelige bemærkninger, Afsnit VI, Maskiner, apparater eller redskaber, der kan udføre flere funktioner... samt kombinerede maskiner), at sådanne maskiner ved indførsel skal tariferes efter den pågældende kombinations hovedfunktion, idet det dog er en betingelse, at kombinationen frembydes til toldbehandling samlet. Såfremt enkelte komponenter af en sådan funktionel enhed derimod frembydes særskilt, skal de tariferes i deres egne respektive positioner.

12 Såfremt en del af en funktionel enhed, der består af flere apparater, frembydes særskilt, må spørgsmålet om dennes tarifering afgøres på grundlag af bestemmelse nr. 2 i afsnit XVI i den fælles toldtarif, der omhandler »dele til maskiner«. Fortolkningen af denne bestemmelse må også ske på grundlag af de forklarende bemærkninger til TSR-nomenklaturen (Afsnit XVI, Almindelige bemærkninger, Afsnit II, dele).

13 Som Bundesfinanzhof har anført i forelæggelseskendelsen, kan et apparat som det i hovedsagen omhandlede ikke i kraft af nogen selvstændig funktion henføres under nogen position i kapitel 85, hvorfor det må undersøges, om det er omfattet af bestemmelse nr. 2, litra b), dvs. om det »sædvanligvis anvendes til en bestemt art maskine«, i hvilket tilfælde det vil skulle henføres under den for den pågældende maskine gældende position.

14 Det bemærkes, at bestemmelse nr. 2, litra b), ikke omfatter varer som f.eks. magnetkort, der kan anvendes i forbindelse med mange forskellige former for maskiner (kontrolmaskiner ved indgange til parkeringshuse, penge- og bankautomater osv.), såfremt der foretages nogle enkle ændringer i deres udformning. Derimod skal apparater, der »sædvanligvis« anvendes til en bestemt form for maskine, henføres under den for den pågældende maskine gældende position. Dette er tilfældet med plastikmærker, der fastgøres til varer, og som kun har den funktion at udløse et signal fra en tyverialarm.

15 Det forelagte spørgsmål må herefter besvares med, at bestemmelse nr. 2, sammenholdt med bestemmelse nr. 5, i afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at dele til et elektrisk signalapparat, der frembydes særskilt, i medfør af bestemmelse nr. 2, litra b), skal henføres under samme toldposition som det pågældende apparat, såfremt de, henset til deres funktion, sædvanligvis er bestemt til at blive anvendt til et sådant apparat.

Sagens omkostninger

16 De udgifter, der er afholdt af Forbundsrepublikken Tysklands regering og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale retsinstans, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt af Bundesfinanzhof ved kendelse af 29. januar 1985, for ret:

Bestemmelse nr. 2, sammenholdt med bestemmelse nr. 5, i afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at dele til et elektrisk signalapparat, der frembydes særskilt, i medfør af bestemmelse nr. 2, litra b), skal henføres under samme toldposition som det pågældende apparat, såfremt de, henset til deres funktion, sædvanligvis er bestemt til at blive anvendt til et sådant apparat.

Everling Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. februar 1986.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling